

Kjell Höglund**"INÅT"**Visit "[INÅT](#)" on MotoLyrics.com

Jag tänkte att jag måste söka inåt
och kanske hitta fram till den punkt
där allting vände sej mot pest och pina
från att fårut varit fint och lugnt

Jag tänkte att den yttre verkligheten
politisk kamp får bättre världar
måste spelas mot en inre motpol
i en slags dialektisk dans

Jag tänkte att på samma sätt
som mina dumma inre plågor
har sina rötter utanför i världen
i samhällsordningens diktatur

Så måste också världens vända
och orättvisa maktfördelning
ha sina rötter djupt i jaget
hos en förnedrad mänsklighet

Jag tänkte att jag måste söka inåt
för att fårsöka hitta den punkt
där allting vände sig i magen
och ändå inga spår kom

Så flög jag in i inre rymder
igenom nebulosa tåken
förbi planeter som var döda
stenlik i en frusen rymd

Det kändes som om tiden upphört
här inne biter inga vindar
och erosionens tand är maktlös
mot dessa tråga formationer

Här vräker rummet sej som valar
som strandat på en öde ö
och vältrar lamt på sina tunga kroppar
och bara väntar på att dö

Här lyser solarna så isklart kalla

hÄr har det aldrig funnit nåd
hÄr kan man inte lyda och befalla
hÄr kan man inte lyda några råd

Ett kabinett med vaxade figurer
ett vÄldigt kabinett i evigheten
dÄr aldrig några pjäser flyttas
och inget enda drag fÄr dras

SÄ ynligt Är det, sÄ banalt
att ingen gitter ens att titta
det finns vÄl ingenting att hitta
dÄr spindelväv har vävts i evighet

HÄr har stÄtt orÄrt sedan barnet dog
inget fÄr rÄras fÄrrÄn polisen kommer
vi måste säkra alla spÄr
om mÄrdaren ska kunna fångas

LÄt liket ligga dÄr det ligger
och titta tomt med tomma Ägon
vi läser dÄrren och går ut i livet
och lätsas som om ingenting har hänt

Men Äverallt dÄr luften unknar
och ingenting fÄr komma ut
dÄr växer skriken som aldrig skreks
dÄr svÄmmar tÄrarna som aldrig kom

DÄr jäser kÄnslorna som aldrig kändes
och detta lästa rum dÄr liket ligger
det säker oss i våra drÄmmar
och styr vartenda steg vi tar

Vi tycker brottet blivit preskriberat
vi stryker Äver och går vidare
men omedvetet i allt vi gör
säker vi en mÄrdare

VÄrt inre landskap Är oavbrutet
och oberÄrt av all fÄrÄndring
evigt samma dystra kullar
och samma obebodda slott

HÄr bläser alltid samma vind
hÄr drÄjer samma lukt bland träden
hÄr ylar samma hund på heden
fast vi fÄr länge sedan gått

